

pakkub esite melle pabhad tullsed timad / ja parrast  
tulleb nisammote ka külmaid tulefid ilmokesi tut-  
soga seagamiste / ommett saab päitest wahhest  
ka nõhha.

**Päikesse ja Ku pimmedaks minnen isest.**

Ei olle selle 1741 aastal mete nõhhes mitto  
sedda / et need peatsid pimmedoks sama.

**Sõast ja Rahhust.**

Need kes moistawad arwata tähtede järrele /  
need arwawad mitto esja sel aastal tullewad. Ug-  
ga meie tahhame selle sure keige üllema taewa ja  
Ma Wallitseja peäle lota / kes mette sedda head  
woib tehha / et rahhoga temma armo-õppetus ka  
meie maal rahwale saats wäggewaste lullitud.  
Eie tahhame sedda / mis Lawett 91 laulusse  
üllespandud ennestele heats ja kasuts wõtta / ja  
need sannad kälwad sedda wisi: Kes keigeõrgema  
Jummalä kaitsemise al istub / se woib allatt selle  
Keigewäggewama warjo alla jada. Ma ütlen: Ze-  
howa jures on mo warjopait ja mo tuggew lin;  
temma on mo Jummal / selle peäle mg loda.

**Selle aasta Wõsist.**

Et tahha sel aastal mitte neidsuggusid ilmokesi  
olla / mis meie arwamisse järrele peatsid diete  
head

head wiljale ollema ommal ajal / eht talwne aeg  
woiks weel korda minna ja wisi parrast nenda ol-  
la / et saats kül tunda Meart ja Kuuula-stuul / mis  
talwe on. Rewadene aeg tahhab mette paljo  
pittse-mürris-amiesi ja walgo-lõmisi sata sel al-  
al kut leit puu on õitsemas / kes teab eht se läb-  
bi saab paljo är arititud. Euisi aega arwata-  
se keige parraja ollewad / nenda et mette tamm-wo  
hea aasta tulleb wilja polest / ja süggise wõttab  
Jummal mette ka nisugused ilmokesed anda / et  
saab sedda wilja ka kot-opanna. Meie armoline  
Jummal tehko siis sedda ka; sest se on jo nähtud  
mis äppardus meil mullo õlli / kut ni paljo maid  
jät leitamatta ja lumme alla wiljaga. Jummal  
hoidko meid sefugguse willetsuse eest.

**Serwisest ja haigussest.**

Kes oina Dantsteggtaga uskus on ühte sanud /  
need anawad enast Lemma holets ihhoja hinge-  
ga; tulgo siis aeg / mis tal tahhab / siis woiwad  
nemmad sedda julgeste ka õõlda mis Paulus Romi  
14 / 7. 8. õõlaud: Üstki metst ei'ella isse emesele / ja  
üstki et surre emesele. Eest kut meie ellame / siis  
surreme / siis meie surreme Isandale; sepa-rass  
meie ellame Isandale / ja kut meie eht meie ella-  
me / eht meie surreme / siis olleme meie Isandale  
parralt.

Meie